

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність:

– статтям 3, 8, 55, 64, 129, 129¹ Конституції України (конституційність) приписів пункту 2 частини третьої статті 459 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) „у нормативному змісті, за яким рішення ЄСПЛ про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту не створює достатньої підстави навіть для відкриття провадження за виключними обставинами, якщо ЄСПЛ прямо не дослідив кожне конкретне національне судове рішення або прямо не визначив конкретний індивідуальний захід“;

– статтям 3, 8, 55, 64, 129 Конституції України (конституційність) приписів частини другої статті 464 КПК України „у нормативному змісті, за яким суд на стадії відкриття провадження за виключними обставинами може фактично оцінити суть заяви, належність способу відновлення права, характер національного судового рішення та наслідки рішення ЄСПЛ без відкриття провадження і без повноцінного судового розгляду за правилами статей 466 – 467 КПК України“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що застосування оспорюваних приписів КПК України порушило його право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України та суперечить принципу верховенства права, закріпленому статтею 8 Конституції України, а також не відповідає статтям 129, 129¹ Конституції України. Він також вважає, що оспорювані приписи „зачіпають“ статті 29, 41, 59, 62 та 63 Основного Закону України.